

Indenrigsministeren (Rode): Jeg maa fastholde overfor det ærede Medlem (Dalsgaard), at naar jeg den Gang vedrørende Det forenede Dampskibsselskab i det Eksempel, jeg anførte, nævnte 7 pCt., var det selvfølgelig, fordi jeg mente, at 7 pCt. var det rimeligste at nævne. Det ærede Medlem vil ogsaa kunne se, at det Tal, jeg derefter omtalte som sandsynligt Bidrag ydet af Det forenede Dampskibsselskab, var beregnet efter denne Procent. Til det ærede Medlems yderligere Udtalelser skal jeg kun sige, at hans Bemærkning om, hvad der er Tab paa Grund af Maksimalprisen, er et yderligere Eksempel paa den højst forunderlige Maade, hvorpaa visse Medborgere har begyndt at regne under denne Krig. Hvis man sælger sine Varer med Fortjeneste, med større eller mindre Fortjeneste, men ikke er i Stand til at sælge dem med den højeste Standtjeneste i det hele, regnes Forskellen mellem den højeste og den mindre Fortjeneste for Tab. Det er virkelig en højst besynderlig Regnemaade. Jeg har nok hørt f. Eks., at en Mand, der den ene Dag paa Børsen køber en Aktie i Det forenede Dampskibsselskab til 200 pCt. og sælger den Dagen efter til 260, undertiden siger, hvis den bagefter stiger til 300, at han har tabt 40 pCt. derved; men saaledes kan andre ikke se paa dette Forhold, de maa se paa, hvad der virkelig er foregaaet.

Vejstrup: Til den ærede Ordfører (Dalsgaard), som til Slutning sagde, at det stillede Forslag har Tilskud til Regulering af Majsprisen, vil jeg gerne sige, at dette kun er Tilfældet i stærkt begrænset Omfang. Forslaget har kun Tilskud til Majs i den Forstand, at man betaler den Difference, som fremkommer mellem Maksimalprisen paa Majs og den Pris, man maa indkøbe Majs til. Videre synes jeg ikke, at jeg kan faa ud af Forslaget, i hvert Fald vil man ikke gaa længere ind paa at billiggøre Majs.

Naar det ærede Medlem for Bornholm (Maegaard) talte om, at man har paalagt Landbruget en Særbeskatning, er det det gamle Spørgsmaal, man atter og atter vender tilbage til, og jeg anser det for mit Vedkommende for ganske ørkesløst i det nuværende Øjeblik at optage en Diskussion derom med det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, som ser saaledes paa Forholdet. Jeg ser ikke rettere, end at det, der er sket, er den simple Ting, der er sket Gang efter Gang, at man har beskaaret den Krigs-

pris, taget noget af den Krigspris bort, som nu en Gang er en Følge af de Forhold, hvorunder vi lever. Andet og mere foreligger der ikke. Men det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, som ser paa Sagen paa samme Maade som han, maa vide, at dette ikke alene gælder Landbruget, og naar man derfor har argumenteret ud fra den Opfattelse, at det alene ramte Landbruget, forekommer det mig, at man har argumenteret ud fra en ganske forkert og falsk Opfattelse, og jeg synes ikke, det er vor Sag at billige denne falske Opfattelse. Saa er der Spørgsmaalet, om Produktionen kan betale sig. Ja, jeg ved ikke, om man kan paastaa eller mene, at Produktionen ikke kan betale sig i det Øjeblik, man anvender sit hjemmeavlede Korn. Det forekommer mig, at man aldrig har kunnet udbringe sit Korn til saa store Værdier, som man kan i Øjeblikket, naar man lader sit hjemmeavlede Korn gaa igennem Svinene. Jeg tror ikke, at nogen af de Herrer vil benægte, at man ikke nogen Sinde har faaet mere ud af sit Korn end i dette Øjeblik. Men Sagen er en anden i det Øjeblik, der er Tale om indkøbte Varer; i det Øjeblik, man skal basere sin Produktion paa indkøbte Varer, kan Produktionen blive forbundet med Tab, men aldrig, naar man bruger sine egne Hjemmeprodukter. Derfor er der en Klasse Mennesker paa Landet, som er uheldigt stillet i dette Øjeblik paa Grund af de høje Majspriser, nemlig særlig den mindre Landbostand, Husmændene og de mindre Haandværkere, som driver en stor Ægproduktion. Men at tale om nogle Millioners Tab for det danske Landbrug i det Øjeblik, man tænker sig Flæskeproduktionen baseret paa vore egne Produkter, er ganske urimeligt.

Saa sagde det ærede Medlem, at man kunde have lagt nogle Millioner til Side og brugt dem i de daarlige Tider. Ja, men paa den Maade eksperimenterer man jo ikke. Nej, Forholdet er dette, at en Produktion opretholdes saa længe, den kan betale sig, men ikke længere, og saa hjælper det ingenting, om der har været gode Tider tidligere, for i det Øjeblik en Produktion ikke kan betale sig mere, gaar man bort fra den; det er der neppe nogen Tvivl om. Og det forekommer mig, at det vilde være skæbnesvangert, dersom man blev saaledes stillet, at det ikke længere kunde betale sig at producere Flæsk herhjemme. Derfor synes det mig saa uendelig nødvendigt nationaløkonomisk